

faa Falb maatte indtræde efter færre eller flere Lars Forløb, da det dog er en ganske anden Ting for en Mand at falde, fordi Skæbnen træffer ham ved, at han bliver for gammel, end at blive jaget ud som den, der står for Lu til Ufgang, fordi man ikke kan bruge ham mere. Naar Aldersgrænsen tidligere har været sat til 45 Aar for Lieutenanter, 55 for Kapitainer o. s. v., dog faaledes at de tre Aar i Forveien have naaet det Tidspunkt, da de ikke kunne avancere mere, tror jeg, at man maa være meget forsigtig med at forlade denne Aldersgrænse. Naar en Lieutenant nu med 42 Aar kommer ind i Kapitainklassen, kan han med Sikkerhed sige: Naar jeg har tjent 10 Aar som Kapitain, gaar jeg af, videre kommer jeg aldrig; men vil man gaa videre frem, tror jeg, at Resultatet vil blive endnu ugunstigere. — Som jeg tidligere tillod mig at sige, kan jeg derimod helt og holdent slutte mig til Mindretallets Forslag i det andet Thing. Som den væsentligste Fordel fremhæver jeg kun, at man ikke derved bryder den Radeinddeling, som hidtil har fundet Sted i Fodfolket. Dertil kommer, at man ikke tager Folkene det første Aar som Rekruter bort til større Øvelser; og selv om den Maade, hvorpaa Opgaven løses, — den er temmelig indviklet, og jeg skal ikke nærmere indlade mig derpaa, — er lidt kunstig, vil jeg dog langt foretrække den for at have Folk sammen til større Øvelser det første Aar, hvad jeg anser for absolut skadeligt for dem. — Der kunde vistnok være en hel Del andre Punkter, som jeg kunde have Lyst til at komme ind paa, men jeg skal for denne Gang ikke trætte Thinget yderligere, da vel flere puste Ordet, og altsaa kun fremhæve de Punkter, jeg har omtalt, som de væsentligste for mig.

Jorquière's: Af Forhandlingerne i det andet Thing og ved at gennemlese Motiverne til Lovforslaget, faaledes som det foreligger, vil man se, at der er draget Sammenligninger mellem det foreliggende Lovforslag og det Arbejde, som fremkom fra Forsvarskommissionen i 1866, og det er ganske sikkert, at der er betydelig Lighed mellem de to Forslag; men Forudsætningerne være den Gang meget forskellige fra, hvad de nu ere. Vi havde den Gang gennemgaaet en ulykkelig Krig, og det finansielle Spørgsmaal stod paa Dagsordenen. Kommissionen blev sammensat af 10 Medlemmer af Rigsdagens tvende Thing og 9 militære Medlemmer; og der gjorde sig strax forskellige Meninger gjældende, paa den ene Side fra Rigsdagens Medlemmer, som overveiende fremhævede det finansielle Spørgsmaal, paa den anden Side fra de militære Medlemmer, som naturligvis fremhævede Forsvarsspørgsmaalet. Det viste sig altsaa, at der maatte finde en Imødekommenhed Sted fra begge Sider, faaledes at Ingen kunde faae fuldstændig, hvad de ønskede at opnaa. De militære Medlemmer opnaaede, at det finansielle

Spørgsmaal blev trængt ikke lidt i Baggrunden, men de maatte paa den anden Side give Slip paa den mere fyldige Uddannelse, de kunde have ønsket, og den større Styrke, de kunde have ønsket at give Hæren. Forholdene vare ogsaa i militær Henseende forskellige fra, hvad de nu ere, idet nemlig den Gang vor Stilling til Søs var faaledes, at vi kunde haabe endnu i en længere Aarrække at staa temmelig jævnbrydige med vore nærmeste Nabolagter, og dette blev ogsaa stærkt fremhævet den Gang i de Motiver, der ledsagede Planen, faaledes som den udkom fra Kommissionen. Det er ganske vist, at Kommissionen den Gang kom til det Resultat, at man maatte faae en betydelig Del af det værnepligtige Mandstab uddannet til Befalingsmandstab, og man havde faaet om, at det skulde lykkes. Erfaringen har imidlertid tilstrækkelig godtgjort, at det ikke lykkedes. Planen kom fra Kommissionen omtrent med den Sammensætning af Hæren, som nu er foreslaaet af Folkethinget, nemlig med 21 Liniebatailloner og ligeledes 21 Forstærkningsbatailloner, idet jeg regner Garden med. Regjeringen eller Krigsministeriet fandt, at denne Sammensætning var for svag, og foreslog, at de 10 Forstærkningsbatailloner skulde forandres til Reserverbatailloner, og Rigsdagen gik villig ind derpaa, idet ogsaa den erkjendte, at den Sammensætning, der var givet Hæren fra Kommissionens Side, var for svag. Den gik altsaa ind paa at forsøge Beføstningen ved Hæren. Det er nu en Selvsølge, at naar der er Tale om en Revision, saa maa man antage, at denne maatte gaa ud paa at afhjælpe de Mangler, der maatte have vist sig, og derimod ikke paa at svække det, man havde opnaaet. Men det Modsatte viser sig i det Forslag, der nu foreligger. Jeg skal tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger med Hensyn til Motiverne, idet de vise, hvad der har foranlediget denne Tilbagegang. I Motiverne fremhæves det, at Søværnet dengang var blevet trængt noget tilbage, og at Hæren havde faaet en større Udvikling, end den burde, paa Søværnets Beføstning. Nu mener man, at Situationen er faaledes forandret, at det Omvendte bør finde Sted. Jeg er fuldkommen enig i, at Søværnet kommer til at spille en meget stor Rolle, og jeg glæder mig ved den Tanke, at det kan blive udviklet stærkere, end hidtil har været Tilfældet. Alle synes at være enige om, at det bør være saa, men mærkeligt nok, denne Enighed har ikke baa-ret nogen Frugt. Thi, dersom man ser hen paa, hvorledes Flaaden er nu, og sammenligner det med, hvad der blev foreslaaet af Kommissionen, vil man se, at den endnu ikke er bleven det, man dengang tiltænkte den at blive. Idet jeg, som sagt, anerkjender Flaadens store Betydning og ønsker dens kraftige Udvikling, kan jeg dog ikke tilbageholde den Bemærkning, at for mig staar det, som om Hæren altid bliver den Del af Forsvarsvæsenet, der kommer til at afgjøre det Vigtigste,